

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quae & quotuplex sit forma clavium Ecclesiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

uabit etiam in exiguo numero, & hæc Ecclesia propter ipsum Spiritum sanctum dicitur columna veritatis & basis, secundum Apostolum, & illi, ut supra diximus, permixti sunt malis, & non videntur, nam fides non videtur: cognoscuntur tamen fideles, & in hoc Ecclesia est visibilis, ubi est uniformitas prædicationis, Sacramentorum, Cæmoniarum: homines videntur & prælati atque cætera membra. sic Ecclesia oravit pro Petro Actor. 12. licet fides testa sit, nomen ex operibus dinoscitur. Postremo, decorauit Christus Ecclesiam suam constantia, quatenus non deficeret à fide usque ad consummationem mundi. Rogauit, inquit ad Petrum, pro te, ne deficiat fides tua, Luc. 22. & portæ inferorum non præualebunt aduersus eam, Matth. 16. quantumcunque Iudei, Gentes, & haeretici illam debellauerint. Non sic confitit congregatio Iudeorum, gentilium aut hereticorum. Stat pro nobis firma promissio Christi: portæ inferorum, id est, nec peccata vel demon in conscientia aut Iudeus, Turca & cæteri aduersarij, foris: hæc sunt quasi despousalia, quibus Christus sponsam suam acceptam sibi obligauit.

CAPVT IIII.

ARGUMENTA.

1. Quæ & quotuplex sit forma clauium Ecclesiæ.
2. Quibus claves sint concessæ ac mandate.
3. In quantum se extendant.

I,

Oc nomen, clavis, significat potestatem illā, quæ à Christo Ecclesiæ donata est, & ea potestas dicitur clavis. Nam sicut ea quæ claustris sunt obserata vel via, adhibita clave patet & recluditur, sic conscientiæ peccata abscondita, aperiuntur & liberauntur.

berantur clave spirituali verbi Dei, ex quo habet potestatem ligandi vel soluendi, aperiendi vel claudendi regnum cœlorum. Clavis etiā dicitur ab eo, quia eiusmodi ligatio vel solutio, clausio vel apertio, nulla vi externa fit, sed tantum verbis diuinis, quibus adhibita tanquam clavis, soluimus vel ligamus: Clavis enim sine vi aperit vel claudit. hæc autem potestas & clavis Ecclesiæ idem significant. Porro duplex est clavis Ecclesiæ seu potestas Ecclesiastica, nempe ordinis, quæ dicitur clavis consolationis: deinde iurisdictionis, quæ est clavis correctionis. Ordinis, id est officij clavis, est potestas docendi Euangelium, & administrandi remissionem peccatorum, & distribuēdi Sacra menta: & ideo dicitur clavis consolationis, quia perturbatam conscientiam consolatur per predicationem pœnitentiæ & fidei: & si quis obediērit Euangelio, illum liberat & absoluīt: si quis autem contempserit pœnitere, illi reseruantur sua peccata: hæc potestas fundatur Matth. 16. & 18. Ioan. 20. Altera clavis est correctionis ac iurisdictionis, & est potestas excommunicandi obnoxios publicis criminibus, & rursus absoluendi eos, si conuersi fuerint, & petant absolutionem: & hanc fermam habemus, 1. Cor. 5. vbi Apostolus eum qui cum nouerca peccauerat, excōmunicat, & iubet expurgari vetus fermentum, & vegetum cum Fornicarijs, Auaris, Maledicis, Ebriosis & raptoribus cibum sumere vel habere commercium, & Christus Matt. 18. iubet ut habeantur tanquam ethici excommunicati, qui non audiunt Ecclesiam, & 2. Ioan. 1. prohibetur, ne Aue dixerimus ei qui hereticus est, & nostræ contradicit doctrinæ: nam ille qui Aue dixerit, communicat operibus eius malignis. Sic vtrahque potestas & clavis sit sine vi corporali, quemadmodum Apostoli neminem coercuerunt gladio: Sed tamen leges & Canones tenent, quod heretici & illi qui perturbant pacem publicam, etiam armis punien-

niendi sint. Ecclesia porrò vt omnia ordine fierent,
& claves rectè usurparentur, commisit clauem ordi-
nis tantum simplicibus ministris & sacerdotibus: v.
tranq; verò clauem, Papę, Episcopis, Prelatis, &c.

Secundò, claves sunt in usum & utilitatnm totius
Ecclesiæ tradite, vt omnes qui in ea sunt, possint ab-
solui vel ligari. Non poterunt sic Iudei & gentes, qui
extra Ecclesiam sunt, vti his clauibus: nam quantum
ad administrationem & dispensationē, non toti Ec-
clesiæ concessę sunt, sed tantū ministris, vt iis utan-
tur ad utilitatem cōmunitatis: nam illi in ordinatio-
ne sacerdotali à Catholico Episcopo accipiunt singu-
lare donū ac potestatem dispensandi claves atq; sa-
cramenta: nec enim quilibet baptizatus hęc potest.
Nā Apostolus 1. Ti. 4. ait: Noli negligere gratiā quę
data est tibi p impositionem manū presbiterij sive
Episcopatus. & 2. Tim. 1. Cōmonefacio te, vt fuisse
donū Dei siue gratiā quę in te est per impositionem
manū mearum: sed iam erat baptizatus Timotheus
& postea impositione manuum singulare accepit do-
nū. vndē qui hoc dono caret, etiamsi baptizatus sit,
non habet potestatē vtendi clave, & Apostolus Rō. 10.
inquit, quomodò prædicabūt (scilicet fructuosè) nō
si mittantur? id est, ad hoc ministerium verbi per Ca-
tholicos Episcopos sint ordinati. & Matth. 25. voca-
tis seruis suis, dixit & c. Ergo quicunque temere sibi
hoc ministerium usurpant, non solum infructuosū
agunt, sed etiam grauiter peccant, vt patet in Chor,
Dathan & Abiron, Num. 16. cap. Insuper eti histoi-
rię testantur, in præsentia populi vel ab ipso etiā po-
pulo electos fuisse Episcopos (sed tūc cùm adhuc exi-
guus erat numerus Christianorum) tamē semper ac-
cessit authoritas vicini Episcopi, penes quem stabat
vel recusare, vel approbare electū, & sine tali Episco-
porum authoritate ac confirmatione nullus legitur
officium Episcopatus egisse. Itaq; hęc res nunquam
dependit